

יש חדש

נוסף על המוני הילדים שיבואו לבתי הכנסת לשמוע את קריאת עשרת הדיברות בחג השבועות מפעילים שלוחי חב"ד ברחבי הארץ אלפי מוקדים לקריאת התורה לאורך יום החג, בעבור מי שלא הספיקו לבוא לבתי הכנסת בשעות התפילה הרגילות. הציבור מוזמן לברך בכל מקום את שעות הפעילות של המוקדים, ולבוא עם הילדים לקראת עשרת הדיברות. למשתתפים יחולקו כיבוד והפתעות.

בירושלים יהיה אי"ה מעמד מיוחד של קריאת עשרת הדיברות לילדים, בשעה 11:30 בבוקר, בבית כנסת חב"ד 'בית יוסף' (רח' זוננפלד 23, בשכונת בית ישראל). הילדים ייהנו מכיבוד מיוחד.

בין כל הילדים
שהשתתפו
בשמיעת
הדיבור
על כך
אחרי
החג
באתר
chabadisrael.co.il/shavuot

chabadisrael.co.il/shavuot

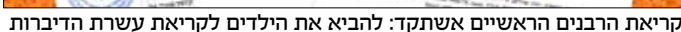
חג השבועות					
ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
18:58	19:14	19:06	19:14	19:09	19:54
שבת פרשת נשא					
18:59	19:15	19:07	19:14	19:09	19:55
20:15	20:18	20:17	20:15	20:09	21:02
פרקי אבות פרק א'					

פרקי אבות פרק א

שבת, ישראל,
קרב ודומנים

להתקשר טעם יהודי KEDEM®

חג השבועות הוא זמן חשוב להנחיל מטען יהודי ערכי לילדים, ולקשור אותם עוד יותר למסורת אבותיהם. מכאן הקריאה שהפנה הרבי מליובאוויטש להביא בחג השבועות לבתי הכנסת גם את הילדים, כדי שיהיו נוכחים במעמד קריאת עשרת הדיברות. הרבי ביקש להביא למעמד הזה אפילו תינוקות בני יומם, כי אף-על-פי שאין הם

מבינים את המתרחש, נשמתם קולטת וסופגת את קדושת המעמד.

קריאה זו מבוססת על מאמר המדרש: "אמר הקב"ה לישראל: בני, הווי קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני ה' סיני ומקבלים את התורה". כשאנו קוראים בחג השבועות את עשרת הדיברות, נחשב הדבר כאילו אנו חונים מחדש את מעמד הר סיני. וכשם שבאותו מעמד נכחו כל בני העם היהודי, כך גם אנו נדרשים להיות שם עם הערבים שלנו - הילדים.

ראוי להזכיר כי כמה וכמה רבנים עוררו על הצורך לארגן בכל בית כנסת מניין תפילה בחג גם בשעות הרגילות, ולא רק השכם בבוקר, כדי לאפשר למי שלא היו ערים בלילה או למי שאינם משכימי קום להתפלל בציבור את תפילות החג ולשמוע את קריאת עשרת הדיברות.

זה המקום להפנות קריאה לגבאי בתי הכנסת להיערך לבוא הילדים, ואף להכין בעבורם כיבוד מתאים. הילדים הם הערבים שלנו, ואיתם נצא בקרוב לקראת משיח צדקנו ונאמר לו: "ראה גידולים שגידלנו".

חג השבועות הוא זמן חשוב
להנחיל מטען יהודי ערכי
לילדים, ולקשור אותם עוד
יותר למסורת אבותיהם, כדי
שיגדלו יהודים בעלי שורשים
עמוקים

עם כל הכבוד לגבינות ולמאכלי החלב, העיקרית של חג השבועות היא כפי הגדרת החג בתפילות הנאמרות בו – 'זמן מתן תורתנו'. זה היום שבו קיבלנו את התורה ונעשינו 'עם סגולה'.

ביום הזה ירד הקב"ה
לעניני כל העם על הר סיני,
ונתן לנו, בקולות וברקים,
את התורה והמצוות. זה
היום שבו הוטלה על העם

היהודי השליחות המיוחדת, לקדש את העולם
הגשמי והחומרי, ולעשות אותו 'דירה' לו יתברך.

חז"ל מספרים, שקודם נתינת התורה אמר הקב"ה לבני ישראל: "הביאו לי ערבים טובים שתשמרוהו ואני נותנה לכם". אמרו ישראל: "אבותינו ערבים לנו. נביאים ערבים לנו". אמר להם הקב"ה: "גם הם צריכים ערבים. אלא הביאו לי ערבים טובים ואתננה לכם". אמרו: "הרי בנינו ערבים לנו". אמר להם הקב"ה: "אלו ודאי ערבים טובים. עלידם אתננה לכם".

במדרש הזה טמונה משמעות עמוקה ונצחית. קיומו של העם היהודי אינו יכול להיות מבוסס על העיסוק בתורה של ה'נביאים' או ה'אבות' בלבד. הערובה לנצחיותו של עם ישראל ולהמשך אחיזתו במורשת ישראל היא כאשר הילדים מחוברים אליה, וגדלים יהודים בעלי שורשים עמוקים.

האתגר הזה נעשה קשה יותר בדורות האחרונים. כיום הילדים חשופים לאופנות הכלל-עולמיות. הטכנולוגיה המתקדמת מעבירה רעיונות, תרבויות וסגנונות חיים במהירות עצומה, ויוצרת

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

היהודי והקב"ה שותפים בתורה

הגמרא אומרת שאבותינו עסקו בתורה ומעולם לא פסקה ישיבה מהם: "אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה היה", ויצחק ויעקב המשיכו בדרכו. גם במצרים הייתה "ישיבה עימהם". אפילו על אדם הראשון נאמר שעסק בתורה ולימד את הברואים להשתחוות לה: "באו נשתחוה ונכרעה, נברכה לפני ה' עשנו" (תהילים צו). גם על הפסוק "וַיְנַחֲהוּ בִּגְן־עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשָׁמְרָהּ" (בראשית ב, טו) נאמר שזה רמז למצוות עשה ולא תעשה.

אם כן מה עניין נתינת התורה בהר סיני ברעש גדול, בקולות וברקים? תורת החסידות מסבירה שהתורה שהאבות למדו הייתה בכוחם של

הברואים. אכן, על-ידי התורה שלמדו והמצוות שקיימו התעלו למדרגות הרוחניות הגבוהות ביותר שכן אנוס מסוגל להשיגן, אך עדיין הכול נשאר מוגבל ותלוי בכוחו של האדם.

תורה של שנינו

בחג השבועות התחולל מהפך. הכוח להתעלות ניתן מאת הקב"ה. לכן החג נקרא 'מתן תורה'. שלא כאבות, שהשיגו את התורה בזכות קדושתם האישית הנשגבה, בהר סיני הקב"ה הוא שנתן את התורה, בכוחו של הנותן. זו תורה ברמה אחרת לחלוטין.

הבדל זה משתקף במילה 'מתן' תורתנו. רבנו הזקן מסביר שהביטוי 'זמן שמחתנו' רומז לשמחה המשותפת של הקב"ה ושל בני ישראל. כך 'תורתנו' משמעותה 'התורה של שנינו' – שותפות מלאה בין הקב"ה לבין היהודי. זאת שלא כאברהם אבינו, שעליו נאמר "וישמור... תורותיי", היינו ששמר את תורתו של הקב"ה, אך לא היה שותף בה.

נתינה בעין יפה

השותפות מתבטאת בכלל ההלכתי "כל הנותן – בעין יפה הוא נותן". הקב"ה נתן לנו את התורה בעין יפה, עד שהסמכות לפסוק את ההלכה ניתנה

לחכמי התורה בעולם הזה, כמסופר בגמרא על הויכוח שבו הקב"ה אמר "ניצחוני בניי ניצחוני" (בבא מציעא נט, ב).

קודם מתן תורה כל מי שלמד תורה זכה להשגה רוחנית לפי ערכו, כישרונותיו ושורש נשמתו. במתן תורה ניתנה התורה לפי ערכו האינסופי של הנותן, הקב"ה, ולכן כולם קיבלו את התורה בשווה. במובן זה אין הבדל בין הלומד הגדול ליהודי הפשוט.

שלום אמיתי

את מהות החיבור הזה הרמב"ם מגדיר באומרו (בסוף הלכות חנוכה) "כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם". 'שלום', כפי שמסביר רבנו הזקן בתניא (איגרת הקודש סי' ל), הוא חיבור בין שני קצוות הפוכים לחלוטין, "שהן קצה השמים לעילא (למעלה), בחינת 'ולגדולתו אין חקר', וקצה השמים לתתא' (למטה)... בחינת גבול ומספר".

התורה מחברת את הבורא האינסופי עם העולם הגשמי, המוגבל והסופי. בזה טמון ייחודה של התורה שניתנה בהר סיני, שהיא מעניקה לכל יהודי את הכוח להביא את ה'שלום' הזה, בין קדושה לגשמיות, אל תוך המציאות היומיומית שלו.

(תורת מנחם, כרך פ, עמ' 259; כרך טד, עמ' 248)

אמרת השבוע

לקנות כדי למכור

אחד מחסידיו של הרבי מליובאוויטש שימש רב באחת מעיירות ארה"ב. לקראת חג השבועות נסע לעשות את החג בבית מדרשו של הרבי. לפני החג נכנס ל'יחידות' אל הרבי, והרבי שאלו: "מה יהיה על קהילתך בימי החג?"

השיב הרב: "ממילא בלילה הראשון נשארים ערים, ואחר-כך אוכלים את מאכלי חלב וכו', וכבר לא נשאר זמן לשאת דרשה לפני הקהל".

הגיב הרבי: "והלוא יש חג שני". השיב הרב: "ביקשתי וקיבלתי רשות מבני הקהילה לנסוע".

אמר לו הרבי: "רשות מבני הקהילה קיבלת, אבל חסרונך שם יישאר בעיני!".

הרגיש הרב שעוד מעט יורה לו הרבי לחזור לעיירתו ואמר: "הסברתי להם שמפעם לפעם אני חייב לנסוע ליריד, שאם לא-כן, לא יהיה לי מה למכור להם". למשמע הדברים חיך הרבי ואמר: "אם כך, אתה יכול להישאר".

חג השבועות

מן המעיין

קיבלו את נבואתם מסיני. וזהו "את הקולות" – הנמשכים והנובעים מאותם הקולות.

(שפת אמת)

לא להתרגש מהתרגשות

"וירא העם וינורעו ויעמדו מרחוק" (שמות כ, ד). אף-על-פי שהתנועעו והזדעזעו, בכל-זאת עמדו מרחוק. יש הסבורים שהתרגשות היא סימן ליראת שמיים אמיתית, ולא-כן, כי גם השטן מתרגש ונפחד.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

בבית יהיה לכם'

לקראת חג שבועות אחד בא אל האדמו"ר מרדומסק קהל חסידים גדול, ולא היה אוכל בעבור קהל גדול כלי-כך ורעבו קצת. חסיד אחד התאונן לפני הרבי: "הלוא בשבועות נאמר 'הכול מודים בעצרת דבעינן נמי לכם'". "נכון", אמר לו הרבי בחיוך, "ולכן נאמר 'שובו לכם לאוהליכם' – בבתיכם יהיה לכם' בשפע".

ההקדמה לתורה

שאלו חסידים את רבי שמחה-בונם מפרשיסחה: דרכם של מחברים לערוך הקדמה לספריהם. מהי הקדמתו של הקב"ה לספר התורה שנתן לנו? אמר להם: דרך-ארץ קדמה לתורה – זו ההקדמה לתורה.

הנהגת משה

"משה ידבר" (שמות יט, יט). מדוע נאמר 'משה ידבר', בלשון עתיד, ולא 'משה דיבר', לשון עבר? אלא 'ידבר' הוא מלשון הנהגה והדרכה, ככתוב (תהילים מז) "יְדַבֵּר עַמִּים תַּחְתִּינוּ". 'משה ידבר' – הנהגתו והדרכתו של משה הן תמידיות, בכל הדורות, כמאמר הזהיר: "אתפשטותא דמשה בכל דרא".

(ספר המאמרים קונטרסים)

דיברות למאמרות

"וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמור" (שמות כ, א). ידועה השאלה, מה הכוונה במילה 'לאמור', למי לומר, והלוא כל בני ישראל שמעו זאת? מסביר המגיד ממזריטש שהכוונה היא 'לומר' את עשרת הדיברות לעשרת המאמרות שבהם נברא העולם. כלומר, יש להחדיר את אור התורה לתוך מציאות העולם. לא כאלה הסבורים שתורה לחוד וענייני העולם לחוד, אלא נדרש שגם ענייני העולם יהיו על-פי התורה.

(הרבי מליובאוויטש)

הכול מאותם קולות

"וכל העם רואים את הקולות" (שמות כ, ד). 'ראו' לא כתיב אלא 'רואים'. פירוש: כל מה שבני ישראל רואים ומשיגים בכל הדורות הכול בא מאותם הקולות, כפירוש חז"ל שכל הנביאים

לב של חב"ד

ליווי אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

חב"ד יסיון

לשיעורים ולפרטים נוספים:

chabadisrael.co.il/rambam

פרק אחד ליום

ה' פרק ח

ה' פרק ז

ה' פרק ו

ה' פרק ד

ה' פרק ב

ה' פרק א

ש"ק פרק ב

ה' פרק א

פרק אחד ליום

ה' פרק ח

ה' פרק ז

ה' פרק ו

ה' פרק ד

ה' פרק ב

ה' פרק א

ש"ק פרק ב

ה' פרק א

חיסכון בטוח

זו כל התורה כולה!

גפן קולקטיב-בסד דואגת לכם למעטפת ביטוחית מקיפה שתחסוך לכם המון

ביטוח נסיעות לחו"ל

ביטוח חיים

ביטוח פנסיוני

ביטוח משכנתא

ביטוח בריאות לכל המשפחה

חג שבועות שמח ובטוח!

077-444-7777

גפן קולקטיב
בריאות ופיננסים

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות מקטנים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900 וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע חובבני

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות: **054-8662-942** חזרו לממשל המבצע בתוקף לתן חובבני!

www.a-menachem.co.il

המחירים לא כוללים מע"מ

(ה'חמץ') גם הוא יתעלה ויתקרב לקב"ה באותו זמן. וכך הוא כותב:

"ועוד ירמוז היום הקדוש הזה אל העולם שהוא בגוף ובנפש יחד מן הסעודה השכלית המעותדת להם, כמו שהיה מתענג אדם הראשון בגוף ובנפש קודם שחטא, כי אז יחזור העולם לשלמותו הראשונה.

"ולדוגמה זו בא הקרבן ביום זה חמץ ('שתי הלחם') ומצה (שאר המנחות הקבועות); חמץ - כנגד הגוף, ומצה - כנגד הנפש. והחמץ והמצה קרבים יחד על גבי מזבח - גם הנפש והגוף יתענגו יחד בעידון העולם ההוא, שהוא זיו השכינה,

כמו שמצינו למשה ואליהו" (שאצל משה הגוף הגשמי לא הסתיר את האלוקות, ואליהו גופו הזדכך עד שעלה בסערה השמימית).

גאולפדיה
מנחם ברוד

חג השבועות כעולם התחייה

שתי הלחם. בחג השבועות הביאו לבית המקדש את שתי הלחם מיכול החיטה החדש. וכך הרמב"ם מתאר זאת (הל' תמידין ומוספין ח,א): "מביאין ביום הזה מנחה חדשה, שתי הלחם. ומקריבים עם הלחם פר ושני אילים ושבעה כבשים - הכול עולות. ושעיר חטאת. ושני כבשים זבח שלמים".

השל"ה (מס' שבועות, פרק נר מצוה ד"ה חייב אדם לשמוח) מביא מדברי ה'תולעת יעקב' בעניין מעלתו של חג השבועות. בתוך הדברים הוא מביא, שחג השבועות רומז לעולם התחייה, ושהקרבנות 'שתי הלחם' מן החמץ ["חמץ תאפינה" (ויקרא כג,יז)] ביום זה (נוסף על שאר המנחות הרגילות, שבאות מן המצה דווקא) רומזת שהגוף

אהבת ישראל

דרגות באהבת ישראל

הבעש"ט רחש אהבה גם ליהודים פשוטים, קירבם ועודדם. בתורתו הוא מסביר את המעלה המיוחדת של האנשים הפשוטים. פעם אחת אמר תורה על הפסוק (שמואל ב' ז,כג) "וּמִי כְעֶמְךָ כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ", שעל זה נאמר בגמרא (ברכות ו,א) כי בתפילין של הקב"ה 'כתוב' הפסוק הזה.

הבעש"ט הסביר: "יש תפילין של יד ותפילין של ראש. שתייהן - מצווה וחייבים בברכה (ברכה אחת או שתיים, על-פי הדעות שבזה). ואולם הנחת תפילין של יד קודמת להנחת תפילין של ראש. גם אצל

הקב"ה באות 'תפילין של יד' לפני 'תפילין של ראש'. ה'תפילין של יד' של הקב"ה הם יהודים בעלי מעשים טובים (אנשים פשוטים, מקיימי מצוות). והם קודמים ל'תפילין של ראש' - בעלי מוחין והשגה (למדנים ויודעי תורה)."

המגיד ממזריטש הוסיף עומק נוסף באהבת ישראל, ואמר שאהבת ישראל פירושה "לאהוב רשע גמור כמו צדיק גמור" (ספר השיחות קץ ת"ש עמ' 116). הבעש"ט דיבר על החובה לאהוב אנשים פשוטים, שהם בעלי מעשים טובים, ואילו המגיד חידש שיש לאהוב אפילו רשע גמור. ויתרה מזו, שהאהבה לרשע גמור צריכה להיות באותה מידה כמו לצדיק גמור.

אדמו"ר הזקן מוסיף עוד רובד באהבת ישראל. הוא מסביר (תניא פרק לב) שאהבת ישראל היא למגדול ועד קטן, כמו אצל אחים ממש, שהיא אהבה עצמית!

קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים

(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה) **054-3175116**
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

איך הגלגל מסתובב

חג השבועות מתקרב ובא ואברהם חש מועקה גדולה בליבו. האם יוכל להמשיך במנהגו הקבוע ולהזמין אורחים בליל החג כבשנים שעברו?

אברהם בן־ישי היה עשיר מופלג שחי בתוניס. ביתו היה פתוח לרווחה לכל אדם, והוא הרבה לתת צדקה לכל נזקק ונודע בטוב ליבו ובנדיבותו.

בלילות חג השבועות והושענא רבא היה מזמין לביתו תלמידי־חכמים עניים, והם היו יושבים ולומדים אצלו במשך כל הלילה עד אור הבוקר.

הוא היה מגיש לפניהם סעודה דשנה, וגם משאיר לכל אחד ואחד סכום נאה. כך נהג שנים רבות. יהודי העיר אהבו וכיבדו אותו, והוא נהג ביושר ובהגינות עם כל אחד ואחד.

ואולם ימים קשים באו והגלגל הסתובב. אברהם החל לרדת מנכסיו. הוא ספג הפסדים כבדים, ונאלץ למכור מדי פעם בפעם בתים ונכסים, כדי לשלם את חובותיו. מצבו הכלכלי נעשה קשה יותר ויותר, וכמעט שלא נותר לו ממון אפילו למחייתו.

ככל שהתקרב חג השבועות גברה מצוקתו של אברהם. יום אחד ישב בביתו ומירר בכבי. אשתו, חנה, שמעה את בכיו וניגשה אליו. "האם אתה בוכה על אובדן הרכוש?", שאלה. "אל דאגה, הכול בא מאת ה'", ניסתה לנחמו.

אך אברהם השיב לה שאין הוא מבכה את מצבם הכלכלי, שכן גלגל חוזר הוא בעולם, אלא הוא דואג מאי־יכולת להמשיך במסורת היפה של ליל שבועות. "כיצד אוכל להודיע לתלמידי־החכמים הרגילים לבוא אלינו בליל החג שאין בידי לשלם להם ולארחם כבכל שנה?"

"אל תבכה", אמרה חנה ופנתה לחדר השינה. היא פתחה תיבה קטנה והוציאה ממנה שרשרת

זהב משובצת אבנים יקרות. זה התכשיט האחרון שנותר לה. היא מסרה את השרשרת לבעלה וביקשה ממנו לצאת אל הצורך ולמכור אותה, ובכסף שיקבל יוכל לחגוג את החג בהרחבה ולארח את האורחים כמנהגו הקבוע.

עיניו של אברהם נצצו בדמעות של התרגשות. הוא הודה לזוגתו ואמר: "הגדלת חסדך איתי, וה' ישלם לך כגמולך!".

אברהם יצא מייד אל הצורך ומכר את השרשרת. הוא מיהר לשוב לביתו והכסף בידו, כדי למסור אותו לאשתו בעבור קניית כל צורכי החג.

בדרך לביתו פגש את המקובל רבי יצחק־חי טייב, מחשובי רבני יהודי תוניסיה, שנחשב בעל מופת.

רבי יצחק פנה אל אברהם ואמר: "תן לי מייד את הכסף שבכיסך".

אברהם נדהם מבקשת הצדיק ולא ידע מה לעשות. "תן מייד את כל הכסף. אל תעכב אותי!", חזר רבי יצחק על דרישתו.

קברו של רבי יצחק־חי טייב (צילום: מוניק חיון) ובית הכנסת ברובע היהודי של תוניס

אברהם נדהם מבקשת הצדיק ולא ידע מה לעשות. "תן מייד את כל הכסף. אל תעכב אותי!", חזר רבי יצחק על דרישתו

אברהם לא היה יכול לסרב לרב ומסר לו מייד את כל הכסף. רבי יצחק נטל את הכסף והלך לדרכו. אברהם נשאר עומד נבוך ומבולבל.

בעודו תוהה על שאירע הופיע לפתע פתאום משרתו של המושל. "אתה אברהם הסוחר?",

שאל. אברהם השיב בחיוב.

"השבח לאֵל שמצאתי אותך", אמר המשרת. "אני מחפש אותך כבר זמן רב. דע כי המושל חפץ בספלי חרס דקים, מצופים זהב, מדגם ישן, שכבר אינו בנמצא במדינתנו. סוחרים רבים אמרו לי שרק אצלך אפשר למצוא אותם. הבא את הספלים לארמון המושל, ובינתיים מקדמה – שקית זהובים. כשתביא את הסחורה תקבל את שכרך המלא".

אברהם לקח את שקית הזהובים והשיב שיעשה ככל יכולתו להשיג את הספלים, אף שקשה מאוד למצואם. הוא נפרד מהמשרת והמשיך בדרכו.

בעודו צועד שמע אדם קורא בשמו. זה היה זקן מקומי שקרא לו ואמר: "בחנותי יש סחורה שתופסת מקום רב ואינני מוצא לה קונים. אולי תיקח אותה? אתן לך אותה בכל מחיר שרק תרצה".

"באיזו סחורה מדובר?", שאל אברהם. "אלו ספלי קפה עשויים חרס ומצופים זהב", השיב הזקן. "דוגמה זו כבר יצאה מהאופנה ואין לה קונים".

אברהם לא האמין למשמע אוזניו. הוא הלך עם הזקן לחנותו וקנה מייד את הספלים. למחרת בבוקר הביא אותם לארמון המושל.

המושל שמח מאוד למראה הספלים. הוא הודה לאברהם ואמר לו: "כל אשר תבקש ממני תקבל". אברהם השיב למושל כי הוא שמח על שניתנה לו הזכות לשרת אותו ולמלא את משאלותיו. המושל העניק לאברהם זוג כבשים, בגדים מהודרים וכסף רב.

אברהם יצא מביתו של המושל, ולפתע הופיע מולו רבי יצחק־חי טייב, וקידם את פניו בחיוך רחב. "אמור לי, אברהם, מה גדול יותר – מה שנתת לי או מה שנתתי לך?"

אברהם היה נרגש: "כבוד הרב, ודאי שמה שנתת לי גדול הרבה יותר!".

אברהם שב לביתו, קנה את צורכי החג וחגג את ליל חג השבועות כמנהגו בכל שנה. לאחר מכן הצליח ה' את דרכו, ברכת ה' שרתה בכל מעשיו ועסקיו שבו לפרוח, והוא המשיך במנהגו לעשות טוב וישר.

(על־פי 'סיפורי עדות המזרח')

מחמליים מהמקור ממשכים את האור

כ"ו סיוון, 11.06.26 בנייני האומה, ירושלים

ערב שיא אומנותי
ניגוני חב"ד עם 100 מוזיקאים על במה אחת, רפי ביטון/קולות מן השמים

לקראת יום ההילולא ג' תמוז

שלוחי הרב, ידידי בית חב"ד ומשפחת חסידי חב"ד מתאחדים בהתוועדות הגדולה לכבודו של הרב

תחנות במסע האור + נכדיות ותערוכות

כרטיסים בטיק צ'אק
TICKCHAK.CO.IL/104244
VHARIKOTI@GMAIL.COM :לבירורים

אסיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

לא משנה מה תבחרו לשתות,
זה תמיד מתחיל בנועם

כוס מים קרים
ומרעננים

קפה שחור לאבא

נס קפה לאמא

מאצ'ה לאנרגיה
בבוקר

ויטמינצ'יק
לקטנצ'יק

תה מפנק לסבתוש

כשמזג האוויר הפכפך וכל יום
שונה מקודמו, נועם 2 מוכן לכל מצב.
מים קרים, חמים או רותחים
בלחיצת כפתור, עם מעבר אוטומטי
למצב שבת.

מוקד הזמנות:

077-230-4757

עם הרב יוסף יצחק סילברמן
מנהל בית חב"ד באלעד

רציתי לשאול

**מה עדיף לעשות בליל
שבועות, לשמוע שיעורי
תורה או לומר את 'תיקון
ליל שבועות'?**

ראשית, אפשר
לשלב את שני
הדברים, כפי שנהוג
במקומות רבים:
אומרים תחילה את
'ה'תיקון', ואחרי
שמסיימים אותו

שומעים שיעורי תורה.

יש חשיבות רבה באמירת 'תיקון ליל
שבועות', שתיקנו גדולי ישראל - מרן
הבית יוסף וחבריו, והושלם והונהג על-
ידי האר"י ז"ל והשל"ה הקדוש. ב'תיקון'
כלולים קטעים נבחרים מכל פרשיות
התורה ומכל ספרי הנביאים והכתובים,
וכמורכב משישה סדרי משנה, סדר תרי"ג
מצוות בקצרה, וקטעים מספר יצירה
ומספר הזהר.

זו הכנה אמיתית לקבלת התורה,

שבועות בערב שבת

הללו שלוש פעמים לפני קריאת התרגום.
מותר להדיח היום את הכלים לצורך
השבת. את האוכל שרוצים לחמם בעבור
השבת יש להעמיד על הפלטה מבעוד
יום, כדי שייספיק להתחמם קודם כניסת
השבת, באופן שאם ירצו, יוכלו לאכול
ממנו בחג.

את נרות השבת מדליקים בזמן הקבוע
בלוחות, וההדלקה היא מאש קיימת, ולא
בהצתת גפרור וכדומה.

לפני תפילת מנחה אין אומרים 'הודו',
אלא מתחילים 'פתח אליהו'. את קבלת
שבת פותחים ב'מזמור לדוד' (במקום
ב'לכו נרננה'). ב'בואי בשלום' אומרים
"גם ברינה, בשמחה ובצהלה", ולמנהג
חב"ד: "גם בשמחה ובצהלה" (בלי
'ברינה'). בנוסח אשכנז פותחים ב'מזמור
שיר ליום השבת'. הנוהגים לומר 'במה
מדליקין' אין אומרים זאת היום, כי אין
צריך להזהיר את בני הבית כבכל ערב
שבת, ובפרט שאין מעשרים ביום טוב.

מקורות: פסחים סח, ב, ריש"י. מגילה כה, א, ב. שו"ע או"ח
סי' רמט, ונו"כ, ושו"ע אדמו"ר הזקן שם סי'. סי' ער סי' ב
ונו"כ, ושו"ע אדמו"ר שם. קצות השלחן סי' עב הע' א. פתחי
תשובות סי' רפה סי' ק. ספר המנהגים - חב"ד עמ' 26.
לוח דבר בעתו. 'אוצר טעמי המנהגים' עמ' קלא' קלה.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

**שאלה: מה מותר ומה
אסור לעשות בחג
השבועות שחל בערב
שבת?**

תשובה: מצווה לשמוח ולשמח את
בני הבית בכל יום טוב, ובחג השבועות
יש להרבות בשמחה. מכינים סעודה
נאה, יותר מבכל חג: "וישמח בו במאכל
ובמשחה, להראות שנוח ומקובל יום זה
לישראל, שניתנה תורה בו".

את סעודת יום החג רצוי להתחיל לפני
'שעה עשירית' (באזור המרכז: 16:06
בערך). כדי שיוכלו לאכול את סעודת
ליל שבת בתיאבון.

אחר הצהריים (כבכל ערב שבת)
קוראים את פרשת השבוע, נשא, 'שניים
מקרא ואחד תרגום'. לפי האמור בגמרא,
שלא היו מתרגמים את פסוקי 'ברכת
כוהנים' (וכיכז) בזמנם, שהיו מתרגמים
כל פסוק בקריאת התורה בציבור, יש
שהחמירו לקרוא כל אחד מהפסוקים

תקציר: סעיד מסתתר היכנסוהו בגן החיות הענק. מדוע הקוף מבקש שתי בננות? אולי עבור בעל הנצל השחורה המציצה שם למעלה בצמרת העץ?

קוף בלתי־מזיק

החיות קם על רגליו. ג'פים התנעו, שוטרים הזנקו מכל פנה, המפוסקים שבו לטרטר מעל ותוך שתי דקות נע הכוח המשטרתי כלו בריצה בעקבותינו! כמה רוח לנו כשראינו את הנצל עודנה מציצה שם ואת הכובע מן הצד השני. רק אז התחלתי להעריך את עצביו התזקים של סעיד הזה. אף־על־פי שמן הסתם קלט כי כמעט אין לו סכוי, הוא לא הניע אבר! אולי בכל־זאת לא יבחינו בו...

המנהל המבגר של גן החיות פתח בדרמטיות את שער הכלוב, והכוחות בפקודו של מר אמנון זרמו פנימה. הם נבלמו לרגע מול הקוף הגדול שעמד ובהם בהם באדישות, אך המנהל הרגיע. "זה רק קוף, חברים! קוף חברותי ובלתי־מזיק מן הזן המצוי. אל תתיחסו אליו – הוא לא עושה כלום! המשיכו במשימתכם!"

"לא כדאי לסגר את השער, אדוני?", שאל אותו שוטר חביב, וזכה לתוכחה נוקבת מפי המנהל הקשיש: "רק בגני חיות שבהם מתייחסים לחיות כאל חיות רחמנא לצלן, מבקשות החיות לברח ולהמלט. לא בבית ספרנו!"

המנהל הגאה זקף את ראשו וקרא בפתוס: "כאן אנו מתייחסים לחיות כאל בני־אדם! זה סוד ההצלחה שלנו! הקוף הזה יכול לצאת באפן חפשי אל מחוץ לכלוב – הוא תמיד יחזור עם רדת החשכה. האם הבינות, איש צעיר?"

אך השוטר לא חכה עד סוף הדרשה ומהר להצטרף בזריזות אל חגורת השוטרים ההדוקה שהקיפה את העץ הענק. דוקא הקוף התייחס אל הדברים... הוא עבר על פניו, זקף מולי שתי אצבעות! איזה קוף חכם! הוא רוצה עוד שתי בננות! צחקתי וזרקתי לעברו שתיים. הוא יצא מן הכלוב החוצה, התישב על האדמה, נשען על גזע עץ סמוך וצפה במתרחש בהתענינות, כשהוא מקלף את הבננות.

"סעיד!", נשא קולו של מר אמנון. "אנחנו רואים אותה, רד מיד למטה. בשם החק, אתה עצוי!"

סעיד לא הגיב. "סעיד! אל תאלץ אותנו להשתמש בכוח, אין לך שום סכוי. רד למטה בלי חכמות ומיד!"

המשך: יבוא

"למה הוא לא נותן לו את הבננה שלו?", הצבעתי על הקוף הגדול שישב וגבו אלינו ואכל בתאבון. צ'יקו רץ הצדה והביט בקוף מן הצד. הוא חזר, עוצר בכוח את צחוקו מלפרץ. "לעולם אל תסמוך על קופים!", לחש. "הוא לא התאפק, הקוף הרמאי הזה, וזלל גם את הבננה של סעיד!". כעבר כמה שניות התרומם הקוף וכלי לפנות לעברנו ולומר תודה, נפנה לעץ וזרק לעבר הצמרת את הקלפה של הבננה

האכולה...

כמעט התגלגלנו מצחוק, אבל המצב היה רציני מדי. הבטנו כה וכה וחפשנו שוטר. אוף! קדם היו פה עשרות שוטרים, ובדיוק עכשו, כשצריך אותם, הם בקצה השני של הגן! "אתה מציץ שננסה לתפס אותו לבד?", הצעתי ברעד, ולשמחתי צ'יקו שלל מיד את הרעיון. "מה פתאום! ואם הוא חמוש? שמע, שניאור! הבנאדם לא זו שם כבר חמש דקות. מלמעלה הוא גם לא יכול לראות את הפרצופים שלנו והוא לא מזהה אותנו כלל! כך שאין שום בעיה אם נרוץ שנינו ונזעיק את הכוחות. הוא לא יברח בשתי הדקות האלה. בטוח!"

קויתי נורא שהוא צודק. עזבנו את שטח הקופים בהליכה רגילה אבל ברגע שהתרחקנו, נתנו ריצה בכל הכוח, הישר אל החפ"ק המשטרתי. הגענו אל אמנון שישב בתוך ג'יפ וקבל דיווחים בקשר, וצרחנו יחד בלי נשימה: "מצאנו אותו!"

איזו הסתערות התחוללה! אפשר לומר שקל גן

פְּרָשָׁה מִי יוֹדֵעַ

מתן תורה מחדש

שאלה: החג נקרא גם 'שבועות' ו'עצרת'. יש משמעויות לשמות האלה?

תשובה: בפשטות, השם 'שבועות' הוא על שם שהחג בא אחרי שבועת השבועות של ספירת העמר, ו'עצרת' הוא מלשון עצירה ממלאכה. ויש פרושים עמקים יותר. 'אור החיים' מסביר ש'שבועות' זה גם מלשון שבועה, שהקדוש־ברוך־הוא ועם ישראל נשבעו שלעולם לא יפרדו זה מזה. רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב אומר שהחג נקרא 'עצרת', כי התורה נותנת לנו כוח לעצור את יצר הרע.

שאלה: בני ישראל אמרו "נעשה ונשמע". למה לא אמר כל אחד על עצמו "אעשה ואשמע"? מנין ידע שגם חברו יאמר כן?

תשובה: רבי שמחה בונם מפרישיסקה מסביר זאת במשל. כמה אסירים היו פלואים, בלי אכל ושתיה. פתאום בא אליהם אדם ושאל אם הם רוצים לשתות, וכלם יחד אמרו: "ודאי, אנו רוצים לשתות!". כך היה במעמד הר סיני. כל בני ישראל היו צמאים לקבל את התורה, וכל אחד ואחד היה בטוח שגם השני רוצה לקבל אותה.

שאלה: למה חשוב לשמוע את קריאת עשרת הדברות בחג השבועות?

תשובה: חכמינו זכרונם לברכה אומרים, שכאשר עם ישראל עומד בבתי הכנסת בחג השבועות ושומע את קריאת עשרת הדברות – הדבר נחשב כאלו אנחנו עומדים שוב לפני הר סיני ומקבלים את התורה מחדש. הרבי מליובאוויטש אומר שמכיון שהילדים גם ה'ערכים' שבני ישראל ישמרו את התורה, כמו שאמרו 'בנינו ערכים בעדנו', לכן חשוב מאוד שכל ילד וילדה יבואו למעמד קריאת עשרת הדברות. גם את התינוקות צריך להביא למעמד המיוחד, כי בתוכם יש נשמה קדושה שמבינה ומרגישה את התורה.

מה רבו מעשיה'ה

שודדת מעופפת

שמעתם על שודדי ים, אלה ששטים בספינות ומתנפלים על אניות תמימות? יש גם צפור כזאת – הפריגטה, עוף ימי שחי באוקיינוסים ובמים הטורפניים.

ארבה של הפריגטה כמטר, אבל יש לה כנפים עצומות, שמתפרשות לרחב של יותר משני מטרים. הכנפים הארוכות, עם זנב בצורת מזלג, מעניקות לה יכולת טיסה משלמת. היא יכולה לדאות בשמים שעות, ימים ואפילו שבועות רצופים. היא גם מסוגלת לישון במהלך רחוקה.

אבל שלא כעופות ים אחרים, לפריגטה יש בעיה: הנוצות שלה אינם חסיונות למים, והרגלים שלה קטנות וחלשות. אם היא תנחת על המים, הנוצות ירטבו, המים יכבידו עליה והיא עלולה לטבע.

אבל אם אין היא יכולה לצלל למים, מניין תשיג את מזונה? כאן מתחיל החלק המוזנח. לפריגטה יש שיטה חצופה להשיג אכל: היא שודדת מזון מצפורים אחרות! אם היא רואה צפור שתפסה דג בים, הפריגטה רודפת אחריה, מציקה לה ועושה פעולות מפתיעים, עד שהצפור נבהלת ומפילה את הדג.

לפעמים הפריגטה רק תתיש את הצפור, עד שלא יהיה לה עוד כוח, והיא תשטט את הטרף ממקורה. באותו רגע הפריגטה צוללת במהירות הבזק ותופסת את הדג באוויר, לפני שהוא נוגע במים.

מהירות הדאיה של הפריגטה עשרה קילומטרים בשעה, והיא נוסקת לגובה של כ-2300 מטרים מעל פני הים. העופות נעזרים ב'מעלית רוח' – זרם אוויר חם שעולה למעלה כמו עמוד.

הפריגטה היא גם הצפור שמטפלת הכי הרבה זמן בגוזל שלה – יותר משנה תחלה עד שהוא נעשה עצמאי.

חכם הרזים

מאת:

מרדכי אייזנשט

דניאל גורדון

פרולוג: בהיותו רבה הראשי של פראג, הזמן מדי פעם רבי יהונתן איגשויץ להשתתף בכנסים שונים, כדי להביע בהם את דעתו – דעת תורה – ולהגן על קדשי ישראל. כך היה גם הפעם, בזכותו של ההגבון הקטולי

המשורר: יבוא

הלכה בשבוע

הייתם ערים כל הלילה עד שעלה השחר. האם בברכות השחר יש לומר 'אלקי נשמה' ו'המעביר שנה מעיני'? על פי הקבלה, וכן מנהג חפ"ד, יש לומר תמיד את כל הברכות, ובכלל זה גם מי שלא ישן בלילה.

חיים יהודיים

מנחם כהן

וזאת התורה שהוחזרה מהכנסייה

תעודת זהות. אריה בורדה, בן 72, גר בבית הכרם בירושלים. בנו של ר' דוד בורדה ז"ל, ניצול שואה מגרודנה, רוסיה. שימש נהג אוטובוס, וגם כיום עוסק בתחבורה. ממשיך את מורשת אביו, ובא מדי בוקר לבית הכנסת באב"ת, שבו שימש אביו גבאי, ושם גם שמור ספר התורה הייחודי שאביו הבריח ארצה.

לחישה. אבי, יליד גרודנה, שירת בצבא הרוסי ועבר את המלחמה הקשה. אחרי המלחמה התחתן עם אימי, והם הגיעו למחנה עקורים. שם החלו לתכנן את המסע לארץ ישראל. בדרך לארץ אבא נתקל בכומר בכניסה לכנסייה, והם החלו לשוחח. הוא סיפר לכומר שבכוונתו לעלות לארץ ישראל. הכומר לחש לו שיעלה לעליית הגג.

מסע. בעליית הגג היה מונח ספר תורה, גדול וכבד מאוד. אבא התלבט מה לעשות. לבסוף החליט לגלגל אותו על גופו, תחת מעילו. כך עלה לרכבת ומשם לאונייה. את 'עצי החיים' של הספר הטמין במזוודה. לאורך כל המסע אבא הסתיר את ספר התורה, ורק חיכה לרדת עימו אל אדמת ארץ הקודש.

בדמיין. בארץ נבדק ספר התורה, ונמצאו כתמי דם על שני עמודים. אלה הועברו ליד ושם. עמודים חדשים נכתבו והספר חזר להיות כשר. על מעיל הספר נרקם באותיות כסופות: "ספר תורה זה נמצא בעליית גג בעיר גרודנה ברוסיה על ידי ר' דוד בורדה, גאלו והביאו כמו ידי בעלייתו ארצה בשנת תש"ט".

אב"ת. הוריי הלכו להתגורר באב"ת, מה שנקרא דרך חברון. חלקה היהודי של השכונה נמצא במערה, ושמה הרשמי גבעת חנניה. הוא וכמה מתפללים פתחו שם בית כנסת, בדירה נטושה בקומת קרקע. אבא נפטר לפני 54 שנים, בימים אלה, כשהייתי בן 18. אני

מדי בוקר הוא ממשיך את המסע של אביו, ניצול שואה שהציל ספר תורה עתיק מכנסייה בגרודנה, גלגל אותו על גופו והביאו ארצה. לקראת חג השבועות הוא מדבר על הספר הייחודי

למעלה: אריה וספר התורה. "אני בא לבית הכנסת לפני כולם". באמצע: אריה עם שליח חב"ד בשכונת ארנונה דרום מזרח, הרב מנדי בריקמן. למטה: אריה כילד עם אביו מאחוריו במרתף השואה בהר ציון

מוסיף לבוא לבית הכנסת הזה דווקא, ומרגיש שבכך אני מכבד את אבא.

מסורת. כל בוקר השעון מצלצל בחמש ורבע. אני בא לבית הכנסת חצי שעה לפני כל המתפללים, מסדר כיסאות וסידורים, ומתחיל תפילה. מדי ראש חודש אנו נוהגים לקרוא בספר התורה. הספר כבד, בן יותר ממאה שנה, ואינו בנוי לקריאה שבועית. בכל פעם שאני

נוגע בו אני מרגיש את שרשרת הדורות. פעמיים בשנה, לקראת יום השנה להוריי, אני צועד בשבת מבית הכרם לבית הכנסת, שעתיים לכל צד, בהליכה איטית, כדי להתפלל שם דווקא ולעלות לתורה.

זיכרון. יש לי זיכרונות ילדות חזקים מבית הכנסת. אבא הכשיר אותי לבר מצווה, ודאג לי למורה מיוחד, כדי שאקרא את כל פרשת נשא – הפרשה הארוכה ביותר בתורה.

מצרים. עבדתי שנים במלון מצרי, על הגבול. היו לי הם המצרים שיחות יום יומיות. פעם שאלתי אותם מי האורחים הכי טובים במלון, והם ענו: היהודים, כי הללו משאירים להם טיפים נאים... אחריהם האמריקאים, האירופים ועשרים מהמפרץ הפרסי. ומי במקום האחרון? ערביי הארץ. הם התבטאו כלפיהם: "הם התחתית בשבילנו". הבנתי שכל הסוגיה הפלסטינית נועדה לצרכים פוליטיים בלבד.

חרדים. בעבודתי אני בא במגע קרוב עם הציבור החרדי, ורואה בכל יום עד כמה המגזר הזה שונה מהדרך שבה מציגים אותו. למשל, מדהים לגלות איזה כיבוד הורים יש בציבור הזה. אלה ערכים הטבועים בהמון משפחות חרדיות. יש הרבה מה ללמוד מהם.

המשכיות. שמעתי שיש הנוהגים להפסיק את העלייה לקבר ולומר קדיש אחרי חמישים שנה מהפטירה. כשמלאו חמישים שנה לפטירת אבי שוחחתי על כך עם רב בירושלים, שגם אביו נפטר בהיותו ילד, והוא אמר לי שאמנם יש הנוהגים כך, אבל הוא אישית מוסיף לעלות לקבר אביו ולומר קדיש, שכן בהיותו ילד קטן לא הספיק לכבד את אביו. דבריו התקבלו על ליבי וכך אני נוהג. אשרינו שאנו זוכים לחיות חיי אמונה בארץ ישראל.

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרות

מחסני השוק מחסני השוק

הרשת הטובה בישראל למוצרי סוהרין

מבצעים בכל מרכז